

SOM BONA GENT

Ens havien dit que no.

Que no podia ser per a nosaltres alló de les festes populars, que era perillós perquè ens propassavem molt prompte i hi havia el risc que es produïren esvalots i, a més a més, ¿per a qué?, el nostre poble no era propici per a la festa, erem gent seriosa i devota, i no anava amb nosaltres tot alló de l'enrenou i del moviment al carrer. De mode que ens les disfrassaren de frac i de pintetes i ens van amanir uns aprimorats programes plens d'inauguracions del real de la feria, i de places portàtils prefabricades i de competicions molt ordenadetes on tots podiem anar per mirar, i de deliciosos paradors amb alfombres i aromes camforats on alguns podien anar per ser mirats. Tenien que donar-nos fins les festes ben lligadetes perquè no en sabiem fer-les nosaltres.

I va resultar ser que sí.

Va resultar ser que un dia decidirem fer la guerra pel nostre compte i recuperar alló que era de veritat la nostra forma de divertir-nos. I varen sorgir un parell de penyes, i al poc vint més, i després, ara mateix, al menys cent. Colles de gent sana disposta a divertir-se amb generositat i bona fe, disposta a fer la festa estenent la mà amb cordialitat, sense que els prejudicis i les vergonyes que algú, que no devia conèixer-nos massa bé, ens havia inventat.

De mode que les autoritats competents tingueren que donar-se pressa per a ficar-se al capdavant i acceptar la realitat del carrer i donar al poble alló que era del poble, alló que sempre havia estat del poble.

Clar que encara no tenim tot el que volíem. Ens cal encara un poc de rotatge, un tant d'organització i altre tant de definir el que anem a fer amb esta riquesa que ens ha tornat a les mans. Una riquesa que no és material, sinó la de la voluntat d'una gent que ha treballat unida, que s'ha esforçat unida i que ara vol divertir-se unida, lliurement i en pau.

I per a unir-se a ella apareix en aquests moments CADAVAL. Unes pàgines obertes a tots que no náixen per a enfrontarse contra ningú, sinó per a donar un sentit de cultura i de tradició a les festes que tots volen per a ajudar-nos a trobar les vertaderes i fermes arrels que omplim de fruits positius el pervindre d'aquest poble.

Hem triat per a presentar-nos un nom que simbolitza l'eix taurí de les festivitats, el cadafal on es concentra l'esforç i la il·lusió dels membres de les penyes, i que és al mateix temps l'entaulat de l'espectacle popular on la música sona, on els comedians actúen, on el ritme de la dansa es converteix en rite i a on puja la caricatura de la disfressa, la ingenuïtat dels xiquets i la satisfacció del trofeu mereixudament guanyat.

Sabem que no ho hem fet tan bé com esperaveu. Però tot alló que no haureu trobat en aquesta primera eixida al carrer ho anirem incorporant amb la vostra col·laboració en les edicions succesives. Perquè som bona gent i creem en l'alegria que uneix, en la tradició que no s'estanca en el passat, sinó que fonamenta el futur i en la veritat d'un poble que treballa amb tesó i seny quan cal i sap riure's pacíficament en la llibertat de la propia festa.

porxe

CADAVAL

butlletí informatiu
de festes
maig, 1.981

Amb col·laboracions de:

Jesús Almela
Vicent Fausto
Esteban Carda
José M.ª Campos,
Pascual Segura
Emili Obiol
Pascual Tirado
Manuel Villarreal
Jacinto Heredia
I Mosén Benito Traver

Fotografies:

Pascual Segura
José Broch Lino
Manuel Pesudo
I Fernando Ferrer

Il·lustracions:

Antonio Carlos Lloréns Lara
Gerardo Manzanet Andrés
I Esteban Carda Monsonís

Disseny i Coordinació:

Jacinto Heredia Robres

Anuncis:

Santos Publicidad

Impressió:

Gramon. Jorge Juan, 40.
Tel. 21 37 39. Castellón